

Marad- hatás

Major Kamill kiállítása

P. SZABÓ ERNŐ

Kegyeleti Múzeum, 2017. VI. 24. – VIII. 29.

MAJOR KAMILL:

Rács és kollázs,
2016, kollázs, 5 db,
22x32 cm

Többféle értelmezési lehetősége van Major Kamill festő-, grafikus- és fotóművész kiállítása címének: *Marad-hatás*. Az egyik – kiindulva a művek egy részén látható motívumokból – alapvetően az élet és a halál viszonya, az elmúlás és a megmaradás problémaköréhez kapcsolódik, ahhoz a nagy kérdéshez, hogy mi marad, mi maradhat belőlünk halálunk után, milyen hatást gyakorol az utókorra az, amit tettünk, az, amilyenek voltunk. Milyenek maradunk meg embertársaink emlékezetében, ha már nem leszünk közöttük, s nem befolyásolhatjuk őket? A marad-hatás szójátéka azonban magával a művészi pályával is kapcsolatba hozható, lévén hogy Major Kamill pályáját a folytonos helyváltozás jellemzi, szülővárosától több mint ezeröttszáz kilométerre él. Kérdés, hogy műveinek hatása hogyan érvényesülhet ott, ahonnan majdnem fél évszázaddal ezelőtt elkerült.

MAJOR KAMILL:

Kaput Mortum,
2009, 2 db, vegyes
technika, fa,
122x200 cm

Nos, az utóbbi kérdésre könnyebben felelünk, ha tudatosul bennünk, hogy az elmúlt években többször is bemutatva műveit a kortárs magyar művészet fontos helyszínein is. Kiállított a

Pécsi Galériában 1984-ben és 2006-ban, a Kiscelli Múzeumban 1996-ban, a budapesti Francia Intézetben 1994-ben, s visszatérő kiállító a Maklár Galériában. E tárlatok sora arra utal, hogy noha 1972 óta Franciaországban él, dolgozik, s rangos francia és más országbeli galériákban állít ki, a magyar művészet világától sem szakadt el, s nemcsak a műveit látjuk egyéni és csoportos tárlatokon, de amióta megkapta a francia állampolgárságot, személyesen is gyakran hazalátogat. A maga számára már a 70-es, 80-as évek fordulóján helyzetette az idő kizökkent keretét, eltörölte a határokat, amelyekkel azok felállítói a művészet és a művészberek világát próbálták meg kettéválasztani.

Kiállítása a Kegyeleti Múzeumban egy megvalósítani tervezett kortárs művészeti tárlatsorozat első állomása. Bemutatott műveinek egy részét a Pere la Chaise-temető sírkövein látható, az elhunytakat ábrázoló fényképek ihlették, amelyek a rajtuk látható karcolásokkal, törésekkel, fakulásokkal mintegy magát az emberi életet, a születés és halál

körforgását jelképezik. Így született műveit tartalmazó kötetet adott ki a Ráday Könyvesház 2006-ban *Ici Repose* címmel, de az emberi arc-, fej- s a koponyamotívum sajátos mustrává összeállva a legutóbbi időszak más művein is megjelenik.

Major Kamill reliefjei elsősorban az ősi kultúrák, írásképek hatására születtek meg, néhány közöttük szoros kapcsolatban van a művek másik, temetői fotográfiák inspirálta csoportjával. Néhányra a monokróm színek a jellemzőek, másokra az erős kontraszt, van, amelyeknél a finom árnyalatok egymásba játszása, s van ahol a sík és a térbeli elemek ellentéte. Hol lépcsőről lépcsőre építkezik, szisztematikusan rak egymás mellé részleteket, konstruál, hol pedig az elkészültet lerombolva, a felületet visszakaparva, metszve, levágva, látszólag befejezetlen részleteket kialakítva hozza létre kompozíciót. Az egyes műveken belül is együtt hat, működik az építés és a rombolás folyamata, és a művek együttese is egyféle párbeszédnek, eszmecserének tekinthető a kétféle tevékenység között.

